

276

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 30. září 1996 byla ve Washingtonu podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými arabskými emiráty o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 2 dnem 9. srpna 1997.

České znění Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

mezi Českou republikou a Spojenými arabskými
emiráty o zamezení dvojího zdanění a zabránění
daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Česká republika a Spojené arabské emiráty,
přejíce si podporovat a posilovat ekonomické vztahy
uzavřením smlouvy o zamezení dvojího zdanění a zabránění
daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku,
se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů nebo místních vlád, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku.
3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou:
 - a) v případě Spojených arabských emirátů:
 - (i) daň z příjmů;
 - (ii) daň společností;(dále nazývané „daň SAE“);
 - b) v případě České republiky:
 - (i) daň z příjmů fyzických osob;
 - (ii) daň z příjmů právnických osob;
 - (iii) daň z nemovitostí;(dále nazývané „česká daň“).
4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní uvedených v odstavci 3. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí veškeré podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech, a to v přiměřeném časovém období po takovýchto změnách.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:
 - a) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle souvislosti Českou republiku nebo Spojené arabské emiráty;
 - b) výraz „Česká republika“ označuje území, na kterém jsou, podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem, vykonávána svrchovaná práva České republiky;
 - c) výraz „Spojené arabské emiráty“, pokud je použit v zeměpisném významu, označuje území Spojených arabských emirátů včetně jejich výsostných vod, ostrovů, vzdušného prostoru, mořského dna, podloží a jejich přírodních zdrojů, na kterém Spojené arabské emiráty vykonávají v souladu s mezinárodním právem svá svrchovaná práva;
 - d) výraz „daň“ označuje, podle souvislosti, daň SAE nebo českou daň;
 - e) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost nebo jakékoliv jiné sdružení osob zřízené podle právních předpisů v některém ze smluvních států;
 - f) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo jakéhokoliv nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
 - g) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podle souvislosti podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
 - h) výraz „státní příslušník“ označuje:

všechny fyzické osoby, které jsou státními občany některého smluvního státu, a všechny právnické osoby, osobní společnosti a sdružení zřízené podle právních předpisů platných v některém smluvním státě.

2. Výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí, člunem nebo letadlem provozovanou podnikem jednoho smluvního státu, vyjma případů, kdy je loď, člun nebo letadlo provozováno pouze mezi místy v druhém smluvním státě.
3. Výraz „příslušný úřad“ označuje:
 - a) v případě SAE ministra financí a průmyslu nebo jeho zmocněného zástupce; a
 - b) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.
4. Při provádění této smlouvy některým ze smluvních států, každý výraz, který v ní není definován, bude mít význam, jenž mu náleží podle právních předpisů tohoto státu, které upravují daně, na které se Smlouva vztahuje, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Rezident

1. Výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje pro účely této smlouvy osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku tam umístěného.
2. Pro účely odstavce 1 bude výraz „rezident“ zahrnovat:
 - a) vládu smluvního státu nebo jakýkoliv nižší správní útvar nebo místní úřad nebo místní vládu tohoto státu;
 - b) jakoukoliv vládní instituci zřízenou podle veřejného práva, jako je centrální banka, fondy, sdružení, úřady, nadace, agentury nebo jakékoliv jiné podobné organizace zřízené ve smluvním státě;
 - c) jakoukoliv mezivládní organizaci zřízenou v některém ze smluvních států, na jejíž majetku se podílí smluvní stát společně s jinými státy.
3. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 považována za rezidenta obou smluvních států, bude její postavení určeno následujícím způsobem:
 - a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem toho smluvního státu, ve kterém má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem toho smluvního státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
 - b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém smluvním státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že je rezidentem toho smluvního státu, ve kterém se obvykle zdržuje;
 - c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem toho smluvního státu, jehož je státním příslušníkem;
 - d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou smluvních států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

4. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, předpokládá se, že je rezidentem toho státu, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé místo pro podnikání, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti provozována činnost podniku.
2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:
 - a) místo vedení;
 - b) závod;
 - c) kancelář;
 - d) továrnu;
 - e) dílnu;
 - f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jakékoliv jiné místo, kde se těží přírodní zdroje;
 - g) farmu nebo plantáž.
3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:
 - a) staveniště, stavbu, montáž nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, avšak pouze trvá-li taková stavba, projekt nebo dozor déle než dvanáct měsíců;
 - b) poskytování služeb, včetně poradenských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků v druhém smluvním státě, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.
4. Bez ohledu na ustanovení odstavců 1 až 3 výraz „stálá provozovna“ nebude zahrnovat:
 - a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění nebo vystavení zboží patřícího podniku;
 - b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění nebo vystavení;
 - c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
 - d) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
 - e) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
 - f) prodej zboží patřícího podniku vystaveného v rámci příležitostného dočasného veletrhu nebo výstavy po ukončení takového veletrhu nebo výstavy, pokud zainteresované strany nebo společnosti splnily všechny požadavky v příslušném ze smluvních států;

- g) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až f), pokud celková činnost trvalého místa pro podnikání vyplývající z tohoto spojení je přípravného nebo pomocného charakteru.
5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba - jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 - jedná v jednom smluvním státě na účet podniku druhého smluvního státu, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v prvně zmíněném smluvním státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, jestliže tato osoba:
- a) má a obvykle používá v tomto státě oprávnění, které ji dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnosti takovéto osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého místa pro podnikání, by nezakládaly z tohoto trvalého místa pro podnikání stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce; nebo
 - b) nemá takové oprávnění, ale obvykle udržuje v prvně zmíněném státě zásobu zboží, ze které pravidelně dodává zboží jménem podniku.
6. Makléř, komisionář nebo jiný nezávislý zástupce, který pouze jedná jako prostředník mezi podnikem jednoho smluvního státu a eventuálním budoucím zákazníkem ve druhém smluvním státě, se nepovažuje za stálou provozovnu v tomto druhém smluvním státě, pokud takovéto osoby jednají v rámci své řádné činnosti. Avšak jestliže činnosti takového zástupce jsou zcela nebo téměř zcela věnovány zájmům tohoto podniku, nebude tento zástupce považován za nezávislého ve smyslu tohoto odstavce.
7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ovládá nebo je ovládána společností, která je rezidentem druhého smluvního státu nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém smluvním státě.
2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jenž mu náleží podle práva smluvního státu, v němž je takový majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, budovy, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.
3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.
4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je

tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.
3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované stálou provozovnou, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je stálá provozovna umístěna, či jinde.
4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v tomto článku nevylučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.
6. Zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.
7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Lodní a letecká doprava

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu z provozování lodí, člunů nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají bez ohledu na ustanovení článku 7 zdanění jen v tomto státě.
2. Zisky podniku jednoho smluvního státu z nahodilého používání, udržování nebo pronájmu kontejnerů, včetně vlečných nákladních člunů a souvisejícího zařízení pro přepravu kontejnerů používaných pro přepravu zboží, podléhají bez ohledu na ustanovení článku 7 zdanění jen v tomto státě, vyjma případů, kdy jsou takové kontejnery používány pro přepravu zboží pouze mezi místy v druhém smluvním státě.
3. Ustanovení odstavců 1 a 2 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.
4. Pro účely odstavce 1:
 - a) výraz „zisky“ zahrnuje:
 - (i) zisky, čisté zisky, hrubé tržby a příjmy plynoucí přímo z provozování lodí, člunů nebo letadel v mezinárodní dopravě a
 - (ii) úroky z částek plynoucích přímo z provozování lodí, člunů nebo letadel v mezinárodní dopravě, pokud jsou takové úroky nahodilé ve vztahu k provozování,
 a pobírané osobou provozující loď, člun nebo letadla;
 - b) výraz „provozování lodí, člunů nebo letadel“ zahrnuje:
 - (i) nájem nebo pronájem lodí, člunů nebo letadel,
 - (ii) pronájem kontejnerů a souvisejícího zařízení a
 - (iii) zcizení lodí, člunů, letadel nebo kontejnerů a souvisejícího zařízení,

touto osobou, pokud takový nájem, pronájem nebo zcizení je nahodilé ve vztahu k provozování lodí, člunů nebo letadel v mezinárodní dopravě touto osobou.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu; nebo
- b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém smluvním státě.
2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 5 % hrubé částky dividend.
3. Bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 nebudou dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, podléhat zdanění v tomto státě, jestliže skutečným vlastníkem dividend je:
 - a) vláda druhého smluvního státu nebo jakákoliv vládní instituce nebo organizace tohoto státu;
 - b) společnost, která je rezidentem druhého smluvního státu, jejíž majetek je vlastněn přímo nebo nepřímo nejméně z 25 % vládou nebo vládními institucemi tohoto druhého smluvního státu.
4. Ustanovení odstavců 2 a 3 se nedotýkají zdaňování zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny, s přihlédnutím k zákonu pro zahraniční investice.
5. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií, požitkových akcií nebo požitkových práv, kuksů, zakladatelských podílů nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z jiných práv na společnosti, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z akcií podle právních předpisů státu, jehož je společnost, která rozdílí zisk, rezidentem.
6. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále

provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

7. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stálé provozovně nebo stálé základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto druhém smluvním státě, jestliže tento rezident je skutečným vlastníkem úroků.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně premií a výher, které se vážou k takovýmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále ukládané za pozdní platby se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.
3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.
4. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. Tyto licenční poplatky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 % hrubé částky licenčních poplatků.
3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu, nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké, avšak nezahrnuje platby za provozování dolů nebo lomů nebo těžbu přírodních zdrojů.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém má licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.
5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, nižší správní útvar, místní úřad nebo místní vláda tohoto státu nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátce licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, a tyto licenční poplatky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že takovéto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.
6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6 odst. 2 a umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
3. Zisky ze zcizení lodí, člunů nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě a movitého majetku, který slouží k provozu těchto lodí, člunů nebo letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.
4. Zisky ze zcizení jakéhokoliv jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1 až 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud tento rezident nemá pravidelně k dispozici ve druhém smluvním státě stálou základnu za účelem vykonávání svých činností. Jestliže má takovou stálou základnu, příjmy mohou být zdaněny ve druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé základně.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, výchovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, účetních znalců a dentistů.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno ve druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny z něj pobírané zdaněny v tomto druhém státě.
2. Odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zaměstnání vykonávaného ve druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže:
 - a) příjemce je zaměstnán v druhém smluvním státě po jedno nebo více období nepřesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce, a
 - b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem druhého smluvního státu, a
 - c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny nebo stálé základny, kterou má zaměstnavatel ve druhém smluvním státě.
3. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku podléhají odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zaměstnání vykonávaného na palubě lodi, člunu nebo letadla provozovaného v mezinárodní dopravě, zdanění jen v tomto smluvním státě.

Článek 16

Studenti

Platby, které student nebo učeň, který je nebo bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu byl rezidentem druhého smluvního státu a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem svého vzdělávání nebo výcviku, dostává za účelem náhrady nákladů své výživy, vzdělávání nebo výcviku, nebudou podléhat zdanění v tomto státě za předpokladu, že takovéto platby plynou ze zdrojů mimo tento zákon.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec, z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článku 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.
2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy, bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15, zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

Článek 18

Tantiémy

Tantiémy a podobné platby, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako člen správní rady nebo jakéhokoliv jiného podobného orgánu společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 19

Penze a annuity

1. Penze, annuity a jiné podobné platby vyplácené rezidentu jednoho smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání podléhají, s výhradou ustanovení článku 20 odst. 2, zdanění jen v tomto státě.
2. Výraz „penze, annuity a jiné podobné platby“ použitý v tomto článku označuje opakované platby prováděné po odchodu do důchodu z důvodu dřívějšího zaměstnání nebo z důvodu vyrovnání škod vzniklých v souvislosti s dřívějším zaměstnáním.

Článek 20

Veřejné funkce

1. a) Odměny jiné než penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem nebo místní vládou tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo útvaru nebo úřadu nebo vládě podléhají zdanění jen v tomto státě.
b) Takové odměny však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
(i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo
(ii) se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu poskytování těchto služeb.
2. a) Jakékoli penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem nebo místní vládou tohoto státu nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo útvaru nebo úřadu nebo vládě podléhají zdanění jen v tomto státě.
b) Takové penze však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.
3. Ustanovení článků 15, 18 a 19 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem nebo místní vládou tohoto státu.

Článek 21

Ostatní příjmy

Části příjmů rezidenta jednoho smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o kterých se speciálně nepojednává v předchozích článcích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 22

Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.
2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který patří ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.
3. Majetek představovaný loděmi, čluny a letadly provozovanými v mezinárodní dopravě a movitým majetkem, který slouží k provozu těchto lodí, člunů nebo letadel, podléhá zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.
4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 23

Vyloučení dvojího zdanění

Smluvní stát může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do daňového základu, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmů nebo majetku, které mohou být, v souladu s ustanoveními této smlouvy, rovněž zdaněny ve druhém smluvním státě, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené ve druhém smluvním státě. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část daně prvně zmíněného státu vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být, v souladu s ustanoveními této smlouvy, zdaněny ve druhém smluvním státě.

Jestliže, v souladu s jakýmkoliv ustanovením smlouvy, příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem smluvního státu je v tomto státě osvobozen od zdanění, tento stát může přesto, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů nebo majetku tohoto rezidenta, vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

Článek 24

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 rovněž použije na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.
2. Zdanění stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.
3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odst. 4 nebo článku 12 odst. 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu.

Podobně, jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.
5. Ustanovení tohoto článku se, bez ohledu na ustanovení článku 2, použijí na daně všeho druhu a pojmenování.

Článek 25

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se rezident některého smluvního státu domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u něj ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může se nezávisle na opravných prostředcích, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, obrátit na příslušný úřad smluvního státu, jehož je rezidentem, s písemnou žádostí vyjadřující důvody pro vyžádání si opravy takového zdanění. Tato žádost, aby byla přijata, musí být předložena do tří let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s touto smlouvou.
2. Jestliže bude příslušný úřad jednoho smluvního státu považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu s touto smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude provedena bez ohledu na jakékoliv časové lhůty ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.
3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoliv obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění této smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem vyloučení dvojího zdanění u případů, o kterých tato smlouva nepojednává.
4. Příslušné úřady smluvních států, bude-li to nezbytné, vejdou v přímý styk za účelem provádění této smlouvy a dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, jaké jsou nutné pro provádění ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace takto vyměněné budou smluvním státem udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou zpřístupněny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se Smlouva vztahuje, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o odvoláních ve vztahu k těmto daním. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.
2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají jednomu ze smluvních států povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) poskytnout informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv průmyslové, obchodní nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

Diplomaté a konzulární úředníci

Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad diplomatů nebo konzulárních úředníků, které jim přísluší na základě obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

Vstup v platnost

1. Smluvní státy si vzájemně oznámí, že požadavky dané vnitrostátními právními předpisy pro vstup této smlouvy v platnost byly splněny.
2. Smlouva vstoupí v platnost dnem pozdějšího oznámení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku a její ustanovení se budou provádět:
 - a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
 - b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Článek 29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud některý ze smluvních států nedoručí diplomatickou cestou písemné oznámení o jeho zájmu vypovědět tuto smlouvu; takové písemné oznámení musí být dáno před nebo k 30. červnu v jakémkoliv kalendářním roce začínajícím po uplynutí období pěti let ode dne, k němuž Smlouva vstoupila v platnost. V takovém případě se tato smlouva přestane provádět:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve Washingtonu dne 30. září 1996, což odpovídá 17. Jumáda 1, 1417 H., ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, arabském a anglickém, přičemž všechna znění jsou autentická. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu ustanovení této smlouvy bude rozhodujícím anglický text.

Za Českou republiku:

Ing. Ivan Kočárník CSc. v. r.

místopředseda vlády

a ministr financí

Za Spojené arabské emiráty:

Ahmed Humaid Altayer v. r.

státní ministr pro

finance a průmysl

PROTOKOL

Při podpisu Smlouvy mezi Českou republikou a Spojenými arabskými emiráty o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku se níže podepsaní dohodli na následujících ustanoveních, která tvoří nedílnou součást této smlouvy:

1. Nic v této smlouvě se nedotýká práva vlády Spojených arabských emirátů, jejich nižších správních útvarů, místních úřadů nebo místních vlád používat jejich vlastní právní předpisy vztahující se k zdaňování příjmů pobíraných z ropných a přírodních zdrojů. Takovéto činnosti budou zdaněny v souladu s právními předpisy Spojených arabských emirátů.
2. Pokud jde o článek 8, jestliže podniku České republiky bude uložena jakákoliv daň v jakémkoliv státě, jehož je Gulf Air národním dopravcem (Stát Bahrain, Stát Katar, Sultanát Omán), smluvní státy zahájí bezodkladně jednání za účelem úpravy osvobození, které upravuje tato smlouva.
3. Jestliže podle jakékoliv smlouvy nebo dohody nebo protokolu ke smlouvě nebo dohodě – podepsané po podpisu této smlouvy – mezi Českou republikou a jakýmkoli členem Rady pro spolupráci v Zálivu (Spojené arabské emiráty, Kuvajt, Království Saudské Arábie, Bahrain, Katar a Sultanát Omán), Česká republika odsouhlasí, pokud jde o ustanovení této smlouvy, příznivější zacházení než to, které přísluší podle této smlouvy rezidentům Spojených arabských emirátů, potom dnem, ke kterému příslušná česká smlouva nebo dohoda nebo protokol k ní nabyde účinnosti, se stejně příznivé zacházení bude automaticky používat vůči rezidentům Spojených arabských emirátů podle této smlouvy.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tento protokol.

Dáno ve Washingtonu dne 30. září 1996, což odpovídá 17. Jumáda 1, 1417 H., ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, arabském a anglickém, přičemž všechna znění jsou autentická. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu ustanovení tohoto protokolu bude rozhodujícím anglický text.

Za Českou republiku:

Ing. Ivan Kočárník CSc. v. r.

místopředseda vlády

a ministr financí

Za Spojené arabské emiráty:

Ahmed Humaid Altayer v. r.

státní ministr pro

finance a průmysl